

ION MARIN SADOVEANU

Sute de mii de telespectatori au fost prezenți la ultima întâlnire !

Ion Marin Sadoveanu a slujit teatrul pînă în cele din urmă clipe ale bogatei sale existențe. Ultimul capitol al ciclului „Teatrul, artă realistă” nu a fost încheiat, deși întreaga sa viață a fost dedicată teatrului, artă realistă.

Ion Marin Sadoveanu își înscrie de trei ori numele în istoria culturii noastre.

Ca prozator, autorul romanului Sfirșit de veac în București, frescă de mare vigoare epică, cu ample implicații sociale, se așază printre maeștrii literaturii, preluind tradițiile unui gen inaugurat încă de Nicolae Filimon... Scriitorul zilelor noastre a continuat ciclul început cu primul său roman, aducînd în Ion Sintu viziunea unui artist întinerit de o concepție superioară despre lume. Ca istoric și critic de teatru, Ion Marin Sadoveanu și-a legat numele de studii valoroase, cu o bogată documentare științifică ; a fost un pasionat cercetător al teatrului din trecut, un atent observator și critic al teatrului de azi. Conferințele sale de popularizare a fenomenului teatral s-au bucurat totdeauna de un mare răsunset. În ele era îmbinată subtilitatea plină de farmec a literatului cu scrupulozitatea științifică a cercetătorului de mare răspundere. Nu e deloc întimplător că emisiunile de istorie teatrală ale televiziunii erau atît de strîns legate de numele său...

Ca organizator de teatru, Ion Marin Sadoveanu, director al Teatrului Național din București, a promovat o dramaturgie valoroasă, imbinînd capodoperele literaturii universale cu dramaturgia originală.

În acest triptic stă rolul și personalitatea sa de scriitor realist și om de teatru, de creator umanist.

Colaborator al revistei noastre, Ion Marin Sadoveanu împărțasea cu regularitate cititorilor aspecte din glorioasa tradiție rominească teatrală, extrăgînd pentru actorul și spectatorul contemporan ceea ce era valoros și nepieritor în arta înaintașilor... Galeria portretelor începute de el a rămas neterminată. Ca și ciclul romanelor, ca și „cursul” televizat de istorie a teatrului...

Dar ceea ce a înfăptuit el temeinic, cu dăruire, cu un mare talent, cu o seriozitate adîncă, cu pasiune, în acești ani ai „celel de-a doua tinereți” — cum obișnuia să-și numească ultimele două decenii de viață —, îi asigură prețuirea și omagiul celor din stal și de pe scenă.

Colectivul nostru redacțional va păstra neștersă amintirea bunului și statornicului său colaborator.